

Ved daglig Veining af hvert enkelt Kar bestemmes den fordampede Vandmængde, og ved Tilførsel af Vand sørger man for, at denne Vegetationsfaktor altid er tilstede i gunstigst mulig Mængde.

Foruden fritstaaende, bevægelige Kar benyttes, som nævnt, ogsaa større i Jorden nedsænkede cementerede Bassiner eller Metal-cylindre, hvor de lokale Undergrundsforholde kan faa Leilighed til i større eller mindre Grad at gøre sig gjældende, eftersom Forsøgsbeholderne er mer eller mindre aabne forneden. Forsøg med saadanne *faste Jordparceller* danner Overgangen til de rene Markforsøg, men skiller sig fra disse ved Jordens fuldstændige Lighed paa alle de enkelte Parceller.

Ved Siden af Karforsøgene vil imidlertid *Markforsøgene* stadig beholde sin Betydning.

Hvor det gjælder at faa bestaret Spørgsmaalet om, hvorledes Gjødnings vil virke under bestemte lokale Forhold, og særlig, hvor Jordens naturlige Leiringsforhold kan tænkes at have en medbestemmende Indflydelse paa Gjødningsens Virkning, er det klart, at Markforsøg vil være de afgjørende. Ligeledes hvor det gjælder Forsøg over Gjødslingens økonomiske Rentabilitet. I sidste Fald kommer der imidlertid et nyt Moment ind, hvorved der ikke længer bliver Spørgsmaal om Gjødningsens *fysiologiske Virkeevne*, men om dens *økonomiske Produktionsevne*, hvilken sidste som Regel vil have sin Maximums- eller Optimumsværdi under andre Mængdeforhold af Gjødningsen end den førstnævnte. Under saadanne Omstændigheder kan man ogsaa være nødt til at foretage Modifikation i enkelte af de ovenfor nævnte Grundregler for Forsøgenes Anordning, idet de Omstændigheder, der giver de størst mulige Udslag for Avlingerne, ikke kan tilveiebringes i Praxis, dels paa Grund af naturlige Forhindringer, dels ogsaa, fordi man da ikke faar det størst mulige økonomiske Udbytte.

Ser man imidlertid blot paa Gjødningsens *planteproducerende* Virkeevne, maa der naturligvis for Markforsøgene i det hele taget gjælde de samme Grundregler som for Karforsøgene, med de ifølge selve Sagens Natur nødvendige Modifikationer¹⁾. Forsøgsjordens Uensartethed byder her den største Vanskelighed. Naar man paa to forskjelligt gjødslede Jordstykker høster ulige store Avlinger,

¹⁾ *Wagner*: Düngungsfragen. IV. Berlin 1901. — *Wagner*: Die Ausführung von Felddüngungsversuchen nach exakter Methode. Berlin 1904. — *Wagner*: Vægledning vid anordnande af fältförsök med gödslingssimnen. Svensk öfersättning. Göteborg 1899.